

Razgled St. Petersburga brodom

Kako bi to bilo kada se grad, nazvan i Venecijom sjevera, ne bi pogledao i s one druge strane, s broda koji plovi brojnim kanalima. Stoga se veći dio naše skupine odlučio provoziti kanalima (uz doplatu od 10 eura). Sjedimo na otvorenoj palubi jer je vrijeme ugodno, a bolje se vidi. Svatko želi snimkom ovjekovječiti neki most, neku usputnu palaču ili neki detalj. Polazimo s пристаниšta na rijeci Fontanki koja vijuga gradom. Plovimo ispod brojnih mostova, od kojih je najširi onaj na Nevski prospektu.

Potom poprečnim kanalom presijecamo grad i ulazimo u rijeku Mojku. Svaka rijeka i kanal ima specifičnu željeznu ogradu po kojoj se odmah prepoznaje. Vodička nam govori o brojnim nekadašnjim palačama i crkvama. Sve su fasade lijepo uređene, u povodu nedavne proslave tristote obljetnice grada. Pročelja palača okrenuta su prema kanalima, kako je to tražio Petar Veliki. Osim palača ovdje su i skromnije zgrade nazvane komunalkama. Radi se o građevinama iz doba socijalizma kada se željelo izgraditi što više stanova za brojno stanovništvo grada. U njima nema potrebne infrastrukture poput tekuće vode, i vlastite kuhinje i kupaonice. Veliki broj soba s brojnim korisnicima ima na raspolaganju zajedničku kuhinju, kupaonicu i nužnik. Stoga nisu rijetki nespornazumi i svađe. Skrećemo u kratki kanal kojim prolazimo između zgrada današnjeg Ermitaža (nekada Zimski dvorac), te ulazimo u tok Neve. Ovdje je rijeka široka oko 800 metara i račva se oko najvećeg otoka. Na malom otoku s druge strane vidi se kompleks sv. Petra i Pavla (utvrda i crkva). Neva je hladna rijeka i gotovo ne prelazi 18⁰ C pa je kupanje nemoguće. Osim toga voda je prilično prljava i brza. Vozimo se kratko uzvodno ispod mosta Troicki, najvećeg mosta na rijeci. Prošavši ispod njega skrećemo u rijeku Fontanku i evo nas ponovno u пристаниštu. Isplatio se vidjeti grad iz ove perspektive. Neki potom odlaze pogledati palaču obitelji Jusupov, lijepo uređeni dvorac ruskih plemenitaša, dok mi odlazimo u šetnju duž obale ove rijeke pa gradom.

Ulazimo u najstariji i najveći trgovački centar. Proteže se u jednokatnici i obuhvaća čitav kvart. Kupac može ići iz jedne u drugu trgovinu ne izlazeći iz zgrade. I tako kilometrima uokolo. U dućanima roba je više nabacana nego li složena. Usred ljeta prodaje se zimska odjeća, osobito ona krznena. U trgovinama uglavnom nema klime. Vruće je pa se teško usredotočiti na neku kupovinu. Trgovine s klimom s ponosom to ističu na ulazu. Kako je u hotelskoj sobi vruće ostajemo u gradu dugo u noć. Žeđ gasimo pijući rusko nacionalno bezalkoholno piće, kvas. Priređeno je od pšeničnog brašna i vrlo je ukusno. Cijena pola litre ovog izvanredno osvježavajućeg napitka je 30 rubalja (oko 5 kuna).

U sporednoj ulici, uz jedan od kanala, vidi se prelijepa crkva Kristovog uskrsnuća. Obilazimo ovo impresivno zdanje Ruske Pravoslavne crkve. Pronalazimo i mjesto s kojeg je nacrtana ova crkva na slici koju smo kupili pri izlasku iz Ermitaža. Nakon dužeg hodanja po gradu i parkovima primjećujem da nema dovoljno klupa za one umornih nogu. Valjalo bi gradonačelniku predložiti da postavi barem 10.000 klupa u užem središtu grada po glavnim ulicama, trgovima, parkovima, ali i na obalama rijeka i kanala. Trebati će još godine i puno novca da se grad prilagodi potrebama svojih stanovnika i sve brojnih posjetitelja. Vruće je pa jedva čekam dolazak u hotel i tuširanje. Veći dio naše skupine odlazi u ponoć autobusom pogledati podizanje mostova na Nevi i prolazak velikih brodova.

Šećući gradom, njegovim širokim avenijama (prospektima), posjetitelj se divi građevinama i uređenim fasadama. Grad ima sreću da su i Putin i Medvedev rođeni ovdje pa je odvojen veliki novac za uređenje grada. Ali kad čovjek pogleda u unutrašnja dvorišta tih zgrada tada shvati da je sjaj samo izvanjski. Dvorišta mračna, neuređena. Pred nama dvojica mladića, vjerojatno studenti, u kantama nose vodu iz obližnje Fontanke. Znači da u sobi i kupaonici nemaju tekuće vode.

prof.dr.sc. Darko Ropac